

not, kallid naisole miinuga seltsis; kes õnnetust ette teadis! Wersta kals siin pool Rabba kõrtsi leid; siine te äres Reinowadderi furnu kehha; filmad taagurpidi, keel rippus pikkali suust, mehhike olli walimis. Ehmatades tõsisime leina lissa! Reino- wadder ei tõsinud kõrwa egga sabba. „Oh ädda ja õnnetust,“ hüüdsin ma kures: „teia mehhikese toš on läinud!“ Mõllemad kurtisime teia surma, naisole pühkis põllega filmi. Ellast nokkisime teia lõhtu ja pääd; Terrawnot kulas, kas üdda tulsus? Kõik olli wail; meie ollesime wõinud selle peale wanduda, et ingelest enam ei elnud. — Agga kuul- gem, mis sündis! Terrawnot waotas kadduno fil- mad sinni, püdis laiale jäänud suud kofkolitsuda — seal pigistas wõllaroog äkitselt ambad kofko ja am- mustas karnapsti! mo naisolese pä nokkaga tülis otsast; werri purtsatas fangele. Kõlle luggu sündis filmapilgul; ehmatust ei jõua ma räkida. Mo üdda worrišeb praego kui awa leht; oh õnnetust! Reino- wadder ähmas mind; õnnelt peasin lendu, muido ollesin teia lõhtu läinud. Toho! kurri loom, mis nüüd nähha sain. Ta õggis mo kalli naisolese luie ja sulgiga täkkis nahka. Miina willets mehhike näg- gin kolledat teöd ja ei wõinud appi minna. Südda ei annud mahti ärraminna, ma istusin kõrge kuse ladwas kunni wõllaroog ärralaks, siis tõttasin wer- ri e töö asjet watama. Ei olnud suuremad järrele jäänud kui mõned werre pisad ja ka's, kolm tiwa jülled. Ühhe werriše sulle wõttin nokka, mis alland-

lito palwega luuingliso auojärje ette pañen: oh allastage miino waeše peale ja andse mõrtsokale jälledat nuhtlust, et wagga werri teie peale ei lähhe kaebama. Tahhate teie temale andeks anda ja nuht- lusega wibida, siis — ärge pange pahhaks, kui järsko wälja ütlen: siis ei maksa teie kohto õigus mitte kassi s— a!

Kuuingas lõukoer kiffendas mõurades: „Reino- wadderi nuhtlus peab põlwe põlwele mällestusjeks jääma. Ma tahhan omia luuingliso abbeme ja ter- rawad tüned mahha eita, kui tedda nuhtluseta jättan. Kergelt uskusin ta luiskamist ja peastin tedda wi- mati wõllast, kuuingasa palwe peale. Egga ma siiski wiimseks kahhetsejaks jä, kes naise nõu läbbi õigelt teelt eisis.“

Messikap ja Kriimsilm nälpasid keelt, ot'ego olles jubba Reinowadderi manf kerritset olnud; agga kuinga põllewa wiha pärast ei usaldanud nad räkida. Mattošese aea pärast ütles kuingana: „Ärge wihaštage ülle liga, armoline issand. Sagge wande tõutus teeb teie wäewalla ja sõia wolli wi- maks rahwale naeruks. Wanne ei olle karjapoisi- leste mängi assi. Mis tarwis teie wannute? Andse ennemine käs'o, et mõningad wälja lähwad, Rei- nowadderi käd selga seuwad ja tedda seie towad. Diguse põhhi on mõni'ord paljo süggawam kui ar- watakse. Efsiteks pange kaebajad Reinowadderiga suud su wästo. Seisaks ta siin, kes teab, kas mõne kaebaja su ei lähheks lullu? Mitto püab teise peale